02/01/2020

Semnificația timpului – un fotoreportaj cu un ceas vechi

Veşnicia nu poate fi pur şi simplu o substanţă neschimbabilă, nu poate fi ca o lege veşnică cu subzistenţă de sine. O asemenea veşnicie nu poate fi una inepuizabilă și creatoare.

Faptul că este inepuizabilă și creatoare vine din interioritatea ei, care e una a unei Existenţe personale. Veşnicia trebuie să includă o dimensiune interioară şi o libertate a voinţei. Numai aşa poate fi inepuizabilă, un izvor de noutate continuă. Dacă ne gândim la veşnicia lui Dumnezeu pur şi simplu în termenii raţiunii pure, sau în cei ai unei substanţe veşnice, atunci nu vom avea o imagine reală a veşniciei, ci una eronată.

Veşnicia trebuie să fie plinătate de viaţă şi, de aceea, adevărata veşnicie trebuie să fie veşnicia lui Dumnezeu, El fiind perceput ca Subiect real şi veşnic, Acelaşi cu Sine, dar Care în acelaşi timp este Izvorul unei varietăţi infinite de manifestări. Dar, adevărata viaţă personală există numai acolo unde există comuniune, şi nu se

poate vorbi de plinătate a vieţii fără plinătatea comuniunii. De aceea, plinătatea vieţii dăinuie numai în comuniune desăvârşită între subiecte sau persoane desăvârşite.

Astfel că, adevărata veşnicie este aceea a Sfintei Treimi. Treimea Persoanelor este atât plinătatea comuniunii cât şi cea a veşniciei. Sfânta Treime rămâne veşnic neschimbabilă în iubirea Ei, dar iubirea Sa este plinătate a vieţii şi de aceea deţine un potenţial nelimitat de manifestări şi lucrări.

Veşnicia este viaţă iar viaţa este mişcare. Ceea ce este simplu nemişcat şi de nemişcat este mort şi, dacă Dumnezeu este în întregime nemişcat, atunci a fi Dumnezeu înseamnă a fi mort! Dar, tipul de mişcare, care este întotdeauna acelaşi – mişcarea automată a unei maşini – este de asemenea mort. Adevăratul sens al veşniciei nu poate fi aflat decât în comuniune între Persoane veşnice a Căror iubire este inepuizabilă. Şi, cel ce se împărtăşeşte de această comuniune interpersonală primeşte întru sine viaţă veşnică.

Înţeleasă în acest adevăr – ca comuniune personală de viaţă – veşnicia nu trebuie văzută la antipodul sau opusă timpului.

Timpul se definește ca și intervalul dintre oferta acestei iubiri a lui Dumnezeu și răspunsul nostru.

Bazat pe părintele Dumitru Stăniloae

În fotografii, părinții făcând mentenanța ceasului vechi din turnul Bisericii Principale. Mănăstirea Vatopedi, Muntele Athos.

— ro.asceticexperience.com